

συχνὰ σὲ ἄλλαις τῶν πραγματειῶν μεταχειρίσασαι (ἂν καλὰ καὶ αὐτὸ νὰ ἔγινε διὰ ὄφελός του διὰ νὰ μάθῃ καὶ τελειωθῇ εἰς τὴν προᾶξιν καὶ ἐμπειρίαν τῶν πραγματειῶν) ὅμως δι' αὐτὸ καὶ διὰ σημεῖον ἀγάπης καὶ συγγενείας καὶ μάλιστα διὰ νὰ ἔχη νὰ βαστάξῃ καὶ νὰ ὑποφέρῃ τὸ βάρος τῆς Κομισαρίας μου τοῦ ἀφίνω Δουκ. 2000 καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ζωοτροφίας του καὶ ἄλλα ποῦ ἔχω καμωμένα ἀπὸ τὰς 9 Ἰουνίου 1685 νὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ νὰ μὴν μπορῇ κανένας ἀπὸ τοὺς κληρονόμους μου δι' αὐτὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τίποτε. Μ'. Τοῦ Κυρ Μιχαὴλ Καραγιάννη διὰ σημεῖον φιλίας τοῦ ἀφίνω Δουκ. 150. ΜΑ'. παραγγέλω τῶν ἐπιτρόπων μου μὲ πρώτην καλὴν ὁκαζιὸν¹ καὶ μὲ ἄνθρωπον σίγουρον καὶ πιστὸν νὰ στείλουσιν εἰς τὰ Ἰωάννινα τὴν πατρίδα μου εἰς χεῖρας τοῦ Κυρ Ἰωάννου ἀδελφοῦ μου καὶ ἂν ἴσως δὲν τύχῃ ἐκεῖ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, τζεκίνια² ρούσπια³ ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτὼ καὶ νὰ διαμοιράσσοσι καθὼς ὀρδινιάζω—νὰ δόσουν τοῦ πανιερ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων τζεκίνια εἴκοσι νὰ ἔχη χρέος σὲ καιρὸν χρόνου ἕνα νὰ λειτουργήσῃ δύο φορὰς κάθε μῆνα καὶ νὰ μνημονεύσῃ ὅλα τὰ προγεγραμμένα ὀνόματα, καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων ἢ καὶ Ἱερομονάχων ποῦ ἐφημερέβουσι στὴν ἐκκλησίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σιτὸ Ἀρχιμανδρεῖον ὅταν τελειώσουν σὲ καιρὸν ἑνὸς χρόνου νὰ ψάλλωσι κάθε Παρασκευὴν τὸν παρακλητικὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου καὶ σταῖς λειτουργίαις νὰ μνημονέβουσι ὅλα τὰ προγεγραμμένα ὀνόματα, νὰ τοὺς δώσοσι τζεκίνια 18 νὰ τὰ μοιράσσοσι ἀνάμεσόν τους ἴσια καὶ εἰς τὸ μοναστήριον μας τοῦ Μεγάλου μου Σωτήρος εἰς τὸ νησί Ἰωαννίνων ψάλλοντας ταῖς παράκλησαις καὶ μνημονεύοντας τὰ ὀνόματα ὡς ἄνωθεν. σὲ καιρὸν ἑνὸς χρόνου νὰ δίδουν τζεκίνια 16 καὶ ἀκόμη νὰ δώσουν σὲ ἄλλα 12 μοναστήρια ποῦ εἶναι σιτὸ προειρημένον νησί καὶ ἄλλους τόπους σιμώτερους ὀλόγουρα τὰ Ἰωάννινα καὶ ἔχουν Ἱερομονάχους καὶ Μοναχοὺς ἀφ' οὗ τελειώσῃ ὁ χρόνος καὶ ψάλλωσι τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα καὶ μνημονέβουσι τὰ προγεγραμμένα ὀνόματα, νὰ δίδωσι εἰς κάθε μοναστήριον τζεκίνια 7 ποῦ γίνονται ὅλα 84. Ἀκόμη παραγγέλω νὰ στείλουσιν οἱ ἐπιτροποί μου μὲ γλήγορον ὁκαζιὸν καὶ πιστὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πατρίδα μου τὰ Ἰωάννινα εἰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ μου κυρ Ἰωάννη καὶ ἂν δὲν τύχῃ ἐκεῖ εἰς χεῖρας ἄλλου συγγενοῦς προσώπου, δουκάτα 500 νὰ τὰ δια-

1) εὐκαιρίαν.

2) τὸ γνωστὸν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ἐνετικὸν νόμισμα.

3) ruspido ἢ ruvido ἢ della padella ὀνόμαζον τὰ τζεκίνια τὰ φρεσκοβγαλμένα ἀπὸ τὸ Νομισματοκοπεῖον, τὰ ὅποια ἦσαν σκληρὰ εἰς τὴν ἀφήν (ruspida) πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων, ἅτινα ἢ χρῆσις καθίστα σὺν τῷ χρόνῳ ἐλλιποβαρῆ.

μοιράσωσι τῶν συμωτέρων συγγενῶν τῆς εξαδέλφης μου ποτε κυρίας Δράκος Μπαμπουλάγαινας δίδοντες περισσότερο ἀριθμὸν ἐκεῖ ὅπου εἶναι περισσότερη ἢ χρεία, ἀπ' αὐτὰ θέλουν νὰ εἶναι ὡς δουκάτα τριακόσια ποῦ ἔμηναν ἀπάνου μου διὰ λογαριασμὸν τῆς καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι διὰ ἔλεημοσύνην, διὰ νὰ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ τῆς κυρίας Δράκος καὶ τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν μου. Εἰς τὸν ὅμοιον τρόπον νὰ στείλουσιν εἰς Ἰωάννινα εἰς χεῖρας τοῦ κὺρ Ἰωάννου ἀδελφοῦ μου καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν τύχη ἐκεῖ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἀδελφότητος τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου τριακόσια Δουκάτα νὰ τὰ διαμοιράσωσι εἰς πτωχοτάτους καὶ φυλακωμένους Χριστιανούς δ. 300 καὶ ἀκόμη παραγγέλω τῶν ἐπιτρόπων μου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου κὺρ Ἰωάννου ὅτι ἂν ἴσως καὶ σὲ κανένα καιρὸν ἤθελεν εὑρεθῆ τρόπος νὰ ξεχρεωθῆ ἡ κοινότης τῆς πατρίδος μου Ἰωαννίνων νὰ δίδουσι ἀπὸ τὸ ἔχη μου τζεκίνια σωστὰ 400 γροικώντας νὰ τελειωθῆ τούτη ἡ βουλή μου. Βέβαια διὰ τὸ χρέος ὅπου ἔχω τῆς πατρίδος μου καὶ διὰ νὰ ἔχουσι χρέος οἱ χριστιανοὶ πατριῶτες μου νὰ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν μου καὶ ὑπὲρ ὑγείας ζωῆς καὶ εὐημερίας τῶν ζώντων. Ὅλα τὰ προγεγραμμένα λάσσα καὶ δουκάτα εἶνε καὶ γροικιοῦνται διὰ μίαν μόνην φορὰν, ἔχοντας νὰ λογαριαζῶνται τὰ δουκάτα πρὸς λίτρας 6 καὶ σολδία 4 καὶ ὄσα ἐδιάθεσα τζεκίνια, ἔτσι γροικῶ νὰ δοθῶσι σὲ τζεκίνια ῥούσπια ἔχοντας οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς καιρὸν δύο μηνῶν νὰ πληρώσουσι ὄλα τὰ δουκάτα ὅπου εἶνε ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ὀλιγώτερα, ἔξαιρώντας ὄσα ὀπισθεν ἔξεκαθάρισα νὰ τοὺς τὰ δίδωσιν ὕστερα ἀφοῦ τελειώσουν καὶ ἀναπληρώσουν τὰς ὑποσχέσεις των, οἱ μπενεφισιάτοι¹ καὶ λεγατάριοι² καὶ αἱ μεγαλύτερες σοῦμες³ τόσον εἰς τοὺς σεβάσμιους τόπους ὅσον καὶ σὲ συγγενεῖς καὶ ἄλλους νὰ πληρώνωνται ἕνα χρόνον ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν μου, ἔξαιρόντας ταῖς ἔλεημοσύναις ποῦ ἔχουν νὰ μοιρασθῶσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖνα ποῦ παραγγέλω νὰ σταλοῦσιν εἰς Ἰωάννινα καὶ ἂν ἴσως κανένας ἀπὸ τοὺς βενεφισιάτους καὶ λεγατάριους ἤθελεν ἀποθάνει προτῆτερά μου τὸ λεγάτο του νὰ εἶναι ἄκιρον καὶ ἀνίσχυρον καὶ ἐκεῖνα τὰ χρήματα νὰ τὰ διαμοιράσωσιν οἱ ἐπιτρόποι μου ἐδὸ εἰς Βενετίαν εἰς ἔλεημοσύνας πτωχῶν τοῦ ῥίτου μας⁴ διὰ ψυχικὴν μου σωτηρίαν καὶ τῶν γονέων καὶ θείων μου καὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν μου, ἔξαιρόντας τοὺς προειρημένους ἄρχοντας Γαρτζόνην καὶ Δονᾶν καὶ κὺρ Λεωντάρη Γλυκῆν καὶ ἀδελφὴν μου κυρίαν Μπενέταν, ἂν ἴσως καὶ ἀποθάνη κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς

1) Οἱ καρπούμενοι τὰ κληροτήματα καὶ εὐεργετούμενοι. 2) ποσά. 3) τοῦ δόγματός μας.

τὸ λεγάτο του νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικιέται διὰ τοὺς κληρονόμους του, καὶ ἀκόμη ξεκαθαρίζω ὅτι ὅποιος ἀπὸ τοὺς λεγαταρίους ἢ μπενεφητζιάτους εὗρεθῆ νὰ εἶναι χρεώστης μου, ἂν ἴσως καὶ τὸ χρέος εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ λεγάτο νὰ λογαριάζουν τὸ χρέος καὶ νὰ τοῦ δίδουσι τὸ ῥέστο νὰ ἀναπληρωθῆ σωστὸ τὸ λεγάτο, εἶδὲ καὶ τὸ χρέος του εἶναι περισσότερο κἀνοντίας του καλὰ τὸ λεγάτο νὰ ξεπληρώνη τὸ ῥέστο, ἐξαιρῶντας τὸν κὺρ Γεώργιον Δύλιον, τὸν κὺρ Μίχον Ἰωάννην, τὸν κὺρ Ἀγγελον Κώτζη καὶ τὸν κὺρ Πιέρον Σπιέρα γοντολιέρην μου. Θέλω ὅτι οἱ ἐπιτρόποι μου (ἂν δὲν προφθάσω ἐγὼ) ἀπὸ τὰ σολδία ὅπου μοῦ εὗρεθοῦσιν μετριτὰ καὶ σιὸν μπάγγον ἀπὸ τὰ πρῶτα ὅπου θὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τοὺς χρεώστας μου δίχως ἄργιτα, συμμὰ στὰ ὅσα μοῦ εὗρεθοῦσι Καπιτάλε¹ εἰς τὸ ὄνομά μου εἰς τὴν τζέκα στὸ Δεπόζιτο τρία τὰ ἑκατὸν νὰ ἀγοράσωσι καὶ ἄλλα ποῦ νὰ γένη ὅλη ἡ σούμα σωστῆ Δουκάτα εἴκοσι χιλιάδες κορέντε, γραμμένο τὸ αὐτὸ Καπιτάλε εἰς τὸ ὄνομά μου. διὰ νὰ εὗρισκεται καὶ νὰ εἶναι πανιοτεινὰ κονδιζιονάτο² *indissolubil fidei comisso*³ εἰς τρόπον ὅπου νὰ μὴν εἴμπορέση τινὰς νὰ σηκώση ἢ νὰ τὰ πουλήση ἢ νὰ τὰ ἀλλοτριώση μήτε εἰς ἄλλο ὄνομα νὰ τὰ γυρίση ἀλλὰ τὸ καπιτάλε νὰ στέκη κονδιζιονάτο ὡς ἄνωθεν καὶ τὸ πρὸ⁴ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν μου ὅπου τρέξη νὰ τὸ σκοδέρουσι⁵ παντοτεινὰ οἱ ἔντιμοι Γκουαρδιάνοι⁶ γοβερνατόροι⁷ καὶ Βικάριος⁸ καὶ ἀκόμη με αὐτοὺς καὶ οἱ σύντυχοι⁹ τῆς σεβασμίας Σχόλλας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, τοὺς ὁποίους κἀνω ἐπιτρόπους μου εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ διαμοιραίζουσι κατὰ καιροὺς καθὼς τὰ σκοδέρουσι με ἐπιμέλειαν καθὼς κάτωθεν παραγγέλω καὶ ἂν ἴσως ἤθελεν αὐξήση τὸ πρὸ στὴν τζέκαν ἢ ὀλιγοστεύσει ἔτιζη κατ' ἀναλογίαν νὰ διορθωθῆ καὶ νὰ γίνῃ ἡ μοιρασία εἰς ὅλα καὶ ἂν ἴσως σὲ κανέναν καιρὸν ἢ Γαληνοτάτη αὐθεντία ἤθελε φρανκάρη¹⁰ τὴν τζέκαν, νὰ μὴν ἐμπορέση τινὰς νὰ σηκώση τὸ ἄνωθεν Καπιτάλε ἀλλὰ νὰ εὗροῦσιν οἱ ἐπιτρόποι μου φούντι¹⁰ συγούρους σὲ Κομουνιταῖς¹⁰, σὲ μοναστήρια ἢ ἄλλους τύπους συγούρους ἢ ἄλλα δεπόζιτα νὰ περάση τὸ Καπιτάλε ἀπὸ

1) Κεφάλαια.

2) ὑπὸ ὄρους.

3) νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ ἐγγίξη τὸ κεφάλαιον, παρακαταθήκη ἀκατάλυτος.

4) πρὸ=διάφορον, ὁ τόκος.

5) εἰσπρόττουσιν.

6) ἀξιώματα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Βενετίας.

7) *Sindici*=ἐλεγκτῆς. Τοιοῦτος πολλάκις ἐξελέγη καὶ ὁ διαθέτης Π. Ἱερομνήμων.

8) ἀπαλλάξη.

9) ὑποθήκας.

10) Κοινότητες.

ἓνα εἰς ἄλλο ἔχοντας νὰ εὐρίσκειται καὶ νὰ εἶναι κονδιατζιανάτο καὶ γραμμένο εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ «πρὸ» ποῦ νὰ τρέξη μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ τὸ σκουδέρουν καὶ νὰ τὸ διαμοιράζουσι οἱ ῥηθέντες ἐπιτρόποι τῆς Μπάγγας καὶ οἱ σύντυχοι. Ἀπὸ τὸ ἄνωθεν λοιπὸν «πρὸ» ποῦ νὰ σκουδέρωσι καὶ ἓνα χρόνο ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν μου νὰ τὸ κυβερνήσουν καὶ νὰ τὸ διαμοιράσουν καθὼς παραγγέλω καὶ πρῶτον νὰ δίδωσι τοῦ Ἀρχιερέως Φιλαδελφίας κάθε χρόνον Δ. 25 καὶ τῶν τριῶν ἑφημερίων Δ. 24 ἀπὸ 8 καθενὸς καὶ ἑνὸς ἱεροδιακόνου Δ. 5 νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι ὅλοι ἀντάμα νὰ λειτουργῶσι μίαν ἡμέραν κάθε μῆνα τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου νὰ ψάλλωσι τὸ τρισάγιον καὶ συγχωρητικαῖς εὐχαῖς ἐπάνω εἰς τὸ μνημῆμά μου κατὰ τὴν συνθήθειαν τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἀνατολ. Ἐκκλησίας καὶ νὰ μνημονέβωσιν ὅλα τὰ προγεγραμμένα ὀνόματα καὶ οὕτως κάνοντας εἰς τέλος κάθε χρόνου νὰ τοὺς δίδουσι τὰ ἄνωθε Δουκάτα καὶ ὅταν δὲν τύχη ἀρχιερεὺς τὰ Δ. 25 νὰ τὰ μοιράζουσι εἰς πτωχοὺς τοῦ ῥίτου μας διὰ ἐλεημοσύνην ἐδῶ εἰς Βενετία ἔτζη καὶ ἂν ἴσως οἱ ἑφημέριοι δὲν κάμωσι τὸ χρέος τους νὰ διαμοιράζονται καὶ ἐκεῖνα εἰς ἐλεημοσύνας ὡς ἄνωθεν. Καὶ τῶν μητέρων Καλογράδων στὸν ἅγιον Γεώργιον διὰ νὰ ἔχουσι χρέος νὰ ψάλλουσι ὅλες τὲς παρασκευὰς τοῦ χρόνου τὸν παρακλητικὸν κανόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ νὰ παρακαλοῦσι διὰ πρεσβειῶν τῆς τὸν ἐλεήμονα Θεὸν διὰ τὴν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν καὶ διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν γονέων μου καὶ θείων μου καὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν καὶ ἀδελφάδων μου καὶ ὑπὲρ ζωῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας τοῦ ἀδελφοῦ μου κυρ Ἰωάννου καὶ τῆς ἀδελφῆς μου κυρίας Μπενέτας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ κάνοντας τὸ χρέος τους νὰ τοὺς δίδουν τὸν κάθε χρόνον Δουκάτα 40 τὴν παραμονὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως (νὰ διαμοιράζουσι οἱ ἄνωθεν ἐπιτρόποι ἀντάμα μὲ τὸν ἀρχιερέα Φιλαδελφίας καὶ ὅταν δὲν τύχη ἀρχιερεὺς μὲ ἓνα ἑφημέριον) εἰς πτωχοὺς τοῦ ῥίτου μας Δουκάτα 40 καὶ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τῶν παθῶν Δ. 40 τὸ ὅλον 80 καὶ νὰ κρατοῦσι μίαν κασσελέταν¹ χωριστὰ νὰ βάνουσι κάθε χρόνο εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν «πρὸ» Δ. 40 καὶ νὰ τὰ δίδουσι οἱ ῥηθέντες ἐπίτροποι μὲ τὸν ἀρχιερέα τῶν σκλάβων ποῦ τυχαίνουσι καὶ ἔρχονται ἐδῶ τοῦ ῥίτου μας τόσον ἀνδρῶν ὅσον καὶ γυναικῶν ἀπὸ Δουκ. Δύο καθενὸς καὶ ὅταν δὲν τύχη ἀρχιερεὺς νὰ τὰ μοιράζουσι οἱ Ἐπίτροποι. νὰ ἐξοδεύουσι κάθε χρόνο εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Ἀλυπίου σὲ κερία λάδι θυμίαμα τοῦ ἀρχιερέως, τριῶν ἑφημερίων, τριῶν προεφημερίων καὶ δύο Ἱεροδιακόνων νὰ συλλειτουργήσουν ἐκεῖνη τὴν

1) Κιβωτίδιον.

ἡμέραν νὰ διαβάζουσι τὸ τρισάγιον καὶ συγχωρευτικὴν εὐχὴν ἐπάνω στὸ μνημᾶ μου καὶ νὰ μνημονεύουσι ὅλα τὰ προγεγραμμένα ὀνόματα εἰς ὅλα Δουκάτα 46 ἀπὸ αὐτὰ νὰ δίδωσι ἑνὸς διδάκτου Δουκάτα 5 νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἑορτὴν καὶ τοῦ κανδηλάφτου Δουκ. 2—Κάθε χρόνον νὰ δίδωνται Δουκ. 80 διὰ ὑπακοῆσαν ἑνὸς κορασίου ἀπὸ τὰ εὐγενικότερα ξεπεσμένα σπίτια τῆς πατρίδος μου Ἱωαννίνων ἐκείνων ποὺ φέρουσι φέδε¹ ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα με ὑπογραφὴν τριῶν προεστῶν ἐκείνης τῆς πόλεως Δουκ. 80.—νὰ στέλλουσι κάθε χρόνον εἰς τὰ Ἱωάννινα εἰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ μου κύρ Ἰωάννου καὶ ἂν δὲν τύχῃ ἐκεῖ εἰς χεῖρας τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου νὰ τὰ διαμοιράζουσι εἰς πτωχοὺς καὶ φυλακισμένους χριστιανούς—(Δουκ. 80) ὀγδοήντα Δουκάτα. καὶ τοῦ διδασκάλου ὁποῦ ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ σεβάσμιον Καπίτολον ἀπὸ τὸ λάσσο τοῦ μακαρίτου Κυρίου Ἐπιφανείου² νὰ διαβάξῃ τῶν μαθητῶν εἰς τὰ Ἱωάννινα γραμματικὴν καὶ ἐπιστήμας, στέλλοντας φέδε ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἱωαννίνων με ὑπογραφὴν τριῶν προεστῶν ἐκείνης τῆς πόλεως, πῶς ἔκαμε καθὼς πρέπει τὸ χρέος του νὰ τοῦ δίδουσι Δουκ. 40 κάθε χρόνον καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ποὺ νὰ μὴν εἶναι διδάσκαλος εἰς τὰ Ἱωάννινα νὰ ἐξοδεύονται εἰς ἱερὰ ἐνδύματα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Βενετίαν. Ἀκόμη κάθε χρόνον νὰ στέλλουσι εἰς χεῖρας Κύρ Ἰωάννου ἀδελφοῦ μου ἢ εἰς ἄλλου ἐπιτρόπου τοῦ Γκιωνμάτικου σπουδαστηρίου δουκάτα 50 διὰ νὰ ἐξοδεύωνται σὲ τροφὴν πτωχῶν μαθητῶν, καὶ νὰ προκρίνωνται οἱ ἱερωμένοι καὶ ὅποιαν φορὰν τὸ σπουδαστήριον ἐκεῖνο εὐρίσκεται ἀργὸν ἢ / ἡμελημένον ἀπὸ λείψιν διδασκάλου ἢ ἀπὸ ἀκυβερνησίαν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ μακαρίτου κύρ Μάνου Γγιώνμα ἢ ἀπὸ ἄλλην αἰτία, αὐτὰ τὰ Δουκ. 50 σὲ κείνον τὸν καιρὸν ποῦ ἀργεῖ τὸ Σχολεῖον νὰ στέλλονται εἰς τὰ Ἱωάννινα εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, νὰ τὰ διαμοιράζουσι σὲ πτωχοὺς καὶ φυλακισμένους χριστιανούς.—Καὶ τῶν αἰδεσιμωτάτων ἱερέων ποῦ ἐφημερεύουσι τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σιτὸ Ἀρχιμανδρεῖον εἰς τὰ Ἱωάννινα ἀφίνω κάθε χρόνον ἀπὸ τὰ προειρημένα «πρὸ» Δουκ. 20 νὰ τὰ μοιράζουσι ἀνάμεσόν τους ἴσια διὰ νὰ ἔχουσι νὰ ψάλλουσι ἅπασαν παρασκευὴν τὸν παρακλητικὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου παρακαλόντας τὸν εὐσπλαχνον θεὸν διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγχορήσεως τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν γονέων μου καὶ τῶν θείων μου καὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν μου καὶ ὑπὲρ ζωῆς καὶ σωτηρίας τῶν ζώντων καὶ

1) πιστοποιητικόν.

2) ὁ Ἐπιφάνειος Ἠγούμενος ἦτο θεῖος τοῦ διαθέτου Π. Ἱερομνήμονος.

ἔτσι στέλλοντας φέδε ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα ὡς ἄνωθεν νὰ δίδουσι Δουκ. 20 Καὶ εἰς τὸ Μοναστήρι τοῦ Μεγάλου Σωτήρος εἰς τὸ νησί τῶν Ἱωαννίνων νὰ ἔχουσι νὰ γράψωσιν εἰς τὴν πρόθεσιν τῆς Ἐκκλησίας ὅσα ἀπὸ τὰ παρόντα ὀνόματα δὲν εἶναι προτύτερα γραμμένα, Νικολάου, Δέσπως, Μπαλλάνου, Ἰωάννου, Πάνου, Μπαλλάνου, Δημητρίου, Στεφανῆ, Χρυσάνθης, Χρυσόθειμης, Ζαχάρως, Ζαφείρως καὶ Δράκως διὰ νὰ τὰ μνημονέβουσι παντωιῶν καὶ νὰ παρακαλοῦσιν οἱ πατέρες διὰ τὴν ζωὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦ μου κὺρ Ἰωάννου καὶ ἀδελφῆς μου κυρίας Μπενέτας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ νὰ τοὺς δίδεται ἀπὸ τὸ ἄνωθεν «πρὸ» κάθε χρόνον Δουκ. σαράντα, καὶ διὰ νὰ εἶναι πολυπλάσια τὰ λάσσα καὶ λεγάτα καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ ἀναπληρωθοῦσι ὅλα μὲ εὐκωλίαν καὶ ἐτοιμότητα διὰ νὰ μὴν ἔχουν τόσον βάρος οἱ εἰρημένοι ἐπιτρόποι μου, παραγγέλω καὶ παρακαλῶ τὸ σεβάσιμον Καπίτουλλον τοῦ ἁγίου Γεωργίου νὰ ἐκλέξῃ ἓνα πρόσωπον τίμιον καὶ ἱκανὸν ἀπὸ τὸ ῥίτον μας νὰ κρατῇ βιβλίον χωριστὰ διὰ νὰ γράφῃ εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ λεγάτα καὶ ξεχωριστὰ νὰ κρατῇ καθαφαῖς ταῖς παρτίδαις ἀπὸ τὰ λεγάτα ποῦ ἔχουν νὰ μοιράζονται ἀπὸ τοὺς εἰρημένους ἐπιτρόπους τόσον ἐκεῖνα ποῦ εἶναι διὰ μίαν φορὰν ὅσον καὶ ἐκεῖνα κάθε χρόνον καθὼς διατίθημι, μὲ ὑπόσχεσιν καὶ χρέος τοῦ ἐκλεγομένου νὰ ἐνθυμᾶ πάντοτε τῶν εἰρημένων καὶ τῶν ἄλλων μου ἐπιτρόπων ποῦ ἔμπροσθεν θέλω ξεκαθαρήσῃ) νὰ ἀναπληροῦσι καὶ νὰ τελειώνουσι ταῖς παραγγελίαις μου καὶ νὰ ἀντιγοάψῃ τὴν παροῦσαν διάταξιν καὶ διαθήκην εἰς τὸ λίμπρο τῶν τεσταμέντων¹ καὶ διὰ πληρωμὴν τοῦ κόπου τῆς μεταχειρήσεώς του καὶ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ μὲ ἐπιμέλειαν πιστῶς ἐν φόβῳ Θεοῦ κάνοντας τὸ χρέος του καθὼς πρέπει νὰ τοῦ δίδουσι ἀπὸ τὸ ἄνωθεν «πρὸ» κάθε χρόνον ἀπὸ Δ. τριάντα καὶ ὅταν ὁ πρῶτος ἐκλεγμένος δὲν κάνει μὲ τὴν πρέπουσαν ἐπιμέλειαν καθὼς πρέπει τὸ χρέος του νὰ ἐκλέγουσιν ἄλλον καλύτερον καὶ ἐπιτηδειότερον, παρακαλόντας τοὺς ἐντίμους ἀδελφοὺς τοῦ καπίτουλλου νὰ γίνεται ἡ ἐκλογὴ μὲ φόβον Θεοῦ καὶ καλὴν συνείδησιν ὅχι μὲ πρόγια² νὰ τοῦ δίδουσι Δουκάτα τριάντα τὸν χρόνον. Ἐχω κατὰ νοῦν νὰ βάλω εἰς τὸ δεπόζιτο τοῦ λαδιοῦ ἢ τοῦ ἄλατος ἢ σὲ ἄλλα δεπόζιτα δημόσια ἢ σὲ φούντι σίγουρα, Δουκάτα δώδεκα χιλ. κορέντε³, τὰ ὅποια ἂν ἴσως καὶ δὲν προφθάσω ἐγὼ νὰ τὰ βάλω, παρακαλῶ τοὺς Ἐπιτρόπους μου ἀπὸ τὰ σολδία ποῦ νὰ εὔρεθοῦν ἢ ἀπὸ τὰ πρῶτα ποῦ νὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τὸ ἔχῃ μου (τελειώνοντας πρῶτα νὰ γεμόσῃ ἢ προγεγραμμένη σοῦμα τῶν Δουκάτων εἴκοσι χιλιάδων στὴ Τζέκα στὰ τρία τὰ ἑκατὸν) νὰ βάλουσι εἰς

1) διαθήκαι. 2) =καλοποθεύσεις. 3) =τρεχούμενα, τῶν λιρῶν 6.4 κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἄλλα τὰ effettivi τὰ ὅποια ἤξιζον λίρ. 8.

ἓνα ἢ δύο δεπόζιτα τὴν ἄνωθεν σοῦμα Δουκάτα δώδεκα χιλ. γραμμένα εἰς τὸ ὄνομά μου τὰ ὅποια θέλω καὶ γροικῶ νὰ στέκουσι καὶ νὰ εἶναι πάντοτε κονδητιονάτα *indissolubil fidei comisso* εἰς τρόπον ὅπου νὰ μὴν ἤμπορῇ τις πότε μὲ οὐδένα τρόπον νὰ τὰ συκόση, νὰ τὰ πουλήση, μήτε σὲ ἄλλο ὄνομα νὰ τὰ γυρήση μήτε σὲ ἄλλον τρόπον νὰ τὰ ἀλλοτοιώση, ἀλλὰ νὰ στέκη πάντοτε τὸ κεφάλαιον ἀμετάτρεπτον καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὅλο τὸ «πρὸ» ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν μου νὰ δίδεται ἐλεύθερον τοῦ ἀδελφοῦ μου κύρ Ἰωάννου ὁ ὁποῖος σάν καθολικὸς οἰκύρης εἰς τὸ αὐτὸ «πρὸ» νὰ τὸ λαμβάνη ὥστε ζῆ καὶ νὰ τὸ κυβερνήση στὰ ἀρσενικά του παιδιὰ καὶ διαδόχους του καθὼς τοῦ ἀρέση εἰς γενεᾶς γενεῶν καὶ ἂν ἴσως Θεοῦ παραχωρήσει σὲ κανένα καιρὸν ἤθελε λείψη ἢ γενεαλογία καὶ διαδοχὴ τῶν ἀρσενικῶν, τὸ ἥμισο «πρὸ» νὰ πηγαίνει στὰ σιμώτερα θιληκὰ τῆς διαδοχῆς του καὶ τὸ ἄλλο ἥμισο νὰ τὸ λαμβάνουσιν οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὰ Ἰωάννινα, νὰ τὸ διαμοιράζουσιν εἰς ἐλεημοσύνην πτωχῶν καὶ φυλακωμένων χριστιανῶν, εἰδὲ καὶ λείψη καὶ τῶν θιληκῶν ἢ διαδοχὴ καὶ γενεαλογία, τότε γροικῶ καὶ εἰς αὐτὸ νὰ εἶναι ἐπιτρόποι μου οἱ προειρημένοι τῆς μπάγγας καὶ σύντυχοι τοῦ ἁγίου Γεωργίου νὰ σκοδέρουσι παντοινὰ ὅλο τὸ ἄνωθεν πρὸ, τὸ ἥμισο νὰ στέλλουσιν εἰς Ἰωάννινα ὡς ἄνωθεν κοὶ τὸ ἄλλο ἥμισο νὰ τὸ διαμοιράζουσιν ἐδῶ εἰς Βενετία ἀντάμα μὲ τὸν πανιερότατον Φιλαδελφίας εἰς ἐλεημοσύνην πτωχῶν τοῦ ρίτου μας καὶ ὅταν δὲν τύχη ἀρχιερεὺς εἰς τὴν μοιρασίαν νὰ εἶναι εἰς ἐφημέριος μὲ τοὺς ἄνωθεν.

Καὶ ἂν ἴσως ἡ Γαληνοτάτη αὐθεντία ρεγολάρει¹ καὶ ὀλιγοστεύση τὸ «πρὸ» ἔτσι νὰ τὸ λαμβάνουσιν κατὰ τὴν ρεγουλατζιόν, ἀμὴ ἂν ἴσως καὶ θελήση νὰ φρανκάρη τὸ Καπιτάλε νὰ μὴ μπορῇ τις νὰ τὸ σικώση ἔως νὰ βρεθῇ ἄλλο δεπόζιτο ἢ φούντι σίγουρο νὰ γυρίση καὶ νὰ περάση ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς ἄλλο καὶ τοῦτο τόσαις φοραῖς ὅσαις τύχη φρανκατζιόν καὶ πάντα γραμμένο εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ κονδιτζιονάτο καὶ τὸ «πρὸ» πάντοτε καθὼς διάταξα. Διὰ νὰ μοῦ γράφι ὁ Θεοδορὶς Κονόμου διὰ τὴν ἀδυναμίαν του ἀπὸ τὴ χυράγρα καὶ ποδάγρα, διὰ τὴ μεγάλη του χρία, παραγγέλο νὰ ξοδεφτοῦν ἀπὸ τὸ ἔχει μου τζεκίνια διακόσια διὰ νὰ τοῦ ἀγορασθῇ ἓνα σπήρι εἰς τὰ Ἰωάννενα καὶ τοῦτο διὰ μόνην ἐλεημοσύνην καὶ νὰ ἔχουν οἱ ἐπίτροποί μου νὰ βάλουν εἰς τὸ δεπόζιτο τοῦ ἀλατιοῦ ἢ τοῦ λαδίου Δουκάτα χίλια πεντακόσια τὰ ὅποια νὰ εἶναι κονδιτζιονάτα ἂν περπέτου² καὶ τὸ «πρὸ» νὰ τὸ λαβένη ὁ ἄνω Κονόμος ἢ τὰ παιδιὰ του καὶ ἀνίσως κανένας ἀπὸ τοὺς λεγατάριους ἢ μπενεφιτζιάτους ἤθελε

1) κανονίση. 2) αἰωνίως.

παρατροπίση καὶ δὲν σταθῆ σὲ ἐκεῖνο ὅπου καλὸς καὶ δικεὸς ἐδιατάχτι, νὰ εἶναι ἀμέτοχος ἀπὸ τὸ λεγάτο ὅπου τοῦ ἀφίνο. Ξεκαθαρίζο ὅτι τὸ ἄνωθεν «πρὸ» τῶν Δουκάτων χιλίον πεντακοσίον νὰ τὸ ἔχει ὁ ἄνω Θεοδορῆς Κονόμος ὥστε νὰ ζῆ καὶ ἀποθανόντας του τὰ πεδιά του καὶ ἡ μεταγενέστερι ἕως ὅπου νὰ εἶναι ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὄντανε τελίωση ἡ λήνεα¹ τῆς διαδοχῆς νὰ ξαναγέρνη εἰς τὸ ρεζίδουό² μου. Γροικὸ νὰ κοντινουάρι³ τὸ νεγοτζιό μου ξεχωριστὰ τοῦ λεβάντε⁴ νὰ εἶναι καὶ νὰ γένη μία συντροφία εἰς τὴν ὁποίαν νὰ βαλθῆ καπιτάλε Δουκάτα πενήντα χιλιάδες ἢ ὁποία μέλλει νὰ ἀρχῆσι τὴν πρότη Μαρτίου 1692 καὶ νὰ γένη εἰς ὄνομα τοῦ Νικολάου Πουλημένου καὶ Νικολάου Καραγιάννη ἀνεψηῶν μου οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν καὶ διὰ συνβοηθόν τους τὸν Μιχαὴλ Ἰωάννου μὲ ἐκεῖνες τὲς περιστάσεις ὅπου γνωρίζουνε δικαιολογιμένες οἱ ἄνω δίο, Πουλημένος καὶ Καραγιάννης καὶ μὲ τὴν γνώμην καὶ βουλὴν τοῦ κύρ Νηκολάου Γληκῆ ἀξαδέλφου μου. Ἀκόμα καὶ διὰ τὸ νεγότζιο τῆς Ἰταλίας νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Τζοάνες Νόρης κρατόντας λήμπρο⁵ ξεχωριστὸ ποῦ νὰ βλέπουν τὴ μεταχῆρισί του οἱ Κομισσάριοι μου. Κομισσάριους καὶ Ἐπιτρόπους εἰς τὰ ντεπότζια ὅπου ἔχουν νὰ γένουν νὰ διαμιράζοντε εἰς ἐλεημοσύνες κάθε χρόνο, ἀφήνο τοὺς ἀρχοντες τῆς μπάνκας τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ τοὺς σήντηχους ὅπου θέλουν ἦστε κατὰ κερὸν, ρακονμαντάροντας⁶ καὶ ἠνκαρικάροντας⁷ τὴν σηνήδισιν τοῦ πανιεροτάτου ἀρχιερέος Φιλαδελφῆας διὰ νὰ κάμι νὰ ἐξεκουήρουν⁸. Ἀκόμα ἀφήνο διὰ καθολικοὺς Κομισσάριους καὶ Ἐπιτρόπους διὰ ὅλες τὲς ὑπόθεσεις τὸν κύρ Νικολὸ Γληκῆ, Νικόλαον Πουλημένο καὶ Νικόλαον Καραγιάννη παρακαλόντας τους νὰ δεχτοῦν τὸ βάρος τῆς Κομισσαρίας καὶ νὰ ἀναπληρόσουν τὰ ὄσα παραγγέλο. Τοῦ Νικολάου Πουλημένου τοῦ ἄφησα διὰ λεγάτο Δουκάτα ἑκατὸ πενήντα καὶ τόρα θέλο νὰ τοῦ δοθοῦν ἕτερα Δουκάτα χήλια τριακόσια πενήντα διὰ μία βολά, τὸ ὑπόληπον ὄλων μου τῶν ἡπαρχόντων ἀφήνο νὰ εἶναι ἠκοκύρης ὁ Ἰωάννης ἀδελφός μου καὶ ἡμεταγενέστερή του τοῦ ὁποίου ρακονμαντάρω τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐτοῦκο γρικῶ νὰ εἶναι τὸ τεσταμέντο μου⁹ καὶ ἡστερίμου θέλησις α λάουδε¹⁰ ε Γλόρια¹¹ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Sr Φραντζέσκου Βελλάνου νοδάρου Δουκάτα διακόσια διὰ τὰ ὄσα ἔχει νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ κάμη τὸ ἱμβεντάριο¹².

Πάνος Ἰερομνήμος βεβεόνο

1) līnea—γραμμὴ 2) ὑπόλοιπον 3) ἐξακολουθήσῃ 4) τῆς Ἀνατολῆς. 5) Βιβλίον. 6) συνιστῶν 7) ἐπιφορτίζων 8) ἐκτελέσουν 9) διαθήκη 10) εἰς αἶνον 11) δόξαν 12) τὴν ἀπογραφὴν.

Usque ' è il fine del Sop^{to} test to. Praeterea siquis et signum. Die 14 mensis Novembris 1691. Publicatum fuit visu cadavere² supè ri testatoris et intimata pars officiis aquarum. Ἐπειτα ἡ Ἰταλικὴ μετάφρασις), (τὸ ἑλληνικὸν κείμενον εἶναι ἀπὸ τὴν σ. 157 ἕως 170. Ἐκ τοῦ Βιβλίου Διαθηκῶν τοῦ Συμβολαιογράφου Velano Francesco No 1051.

Κληροδότημα ὑπὲρ Κορασίων.

Εἰς τὰ Βιβλία τῆς Κοινότητος Βενετίας, πλὴν τῶν ἐτησίων ἀπολήψεων ἐκ τῶν κληροδοτημάτων Π. Ἱερομνήμονος. διὰ τοὺς πτωχοὺς Ἰωαννίνων, φυλακισμένους, διδάσκαλον Ἐπιφ. Ἡγουμ. κ. ἄ., ἀνεύρομεν καὶ τὰς κάτωθι ἀποδείξεις δι' ὑπανδρείων πτωχῶν κορασίων «ἀπὸ τὰ εὐγενικώτερα ξεπεσμένα σπίτια» ὧν παραθέτομεν ἐν περιλήψει τὰ ὀνόματα:

Τῷ 1695 ἀπριλ. 4 ὁ Τριαντάφυλλος Ζήμουλας ἔλαβεν ἐκ τοῦ κληροδ. Πάνου Ἱερομνήμονος Δουκ. 80 διὰ τὴν θυγατέρα Ἰωάννου Ράφτη ὀνόματι Βασιλικήν. Τῷ 1696 Ἰουνίου 2 ὁ ἴδιος ὑπογράφει ἰδιοχείρως ὅτι ἔλαβε Δουκ. 80 ὡς πληρεξούσιος τῆς θυγατρὸς τοῦ Διαμάντη Οἰκονόμου καὶ διὰ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἀρχιμανδρείου Δουκ. 42. Τῇ 24 Ἰουλίου 1695, ὁ Διαμάντης Μπούφησης, ὡς πληρεξούσιος τοῦ μοναστηρίου τοῦ Σωτήρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱερομονάχου Γερασίμου, ἡγουμένου τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου Δουκ. 160. (Ἰδιόγραφος ἀπόδειξις Ἰταλιστί).—

1) ἐδῶ τελειώνει ἡ διαθήκη του α) — 14 μηνὸς Νοεμβρίου 1691, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τοῦ νεκροῦ καὶ ἐδόθη εἰδοποίησις εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Ὑδάτων.

2) Εἰς τὸ Βιβλίον θανάτων τῆς ἐκκλησ. Σάν Σεβέρου—τὸ φυλασσόμενον εἰς τὴν λατ. ἐκκλ. Ἁγίου Ζαχαρίου ἀνεύρομεν τὴν ἐξῆς ἐγγραφὴν: «14 Νοεμβρίου 1691. Pano di Girolamo d'anni 75: da febre continua et piaga nelle gambe. Mesi due circa, Medico, Senachi et chirurgo il Bolgini, Lofaranno sepolire i suoi nepoti con capitulo» Μετάφρ. 14 Νοεμβρίου 1691. Πάνος Ἱερομνήμων ἑτῶν 75, ἀπὸ συνεχῆ πυρετὸν καὶ πληγὴν εἰς τοὺς πόδας. Μῆνας δύο περίπου (ἀσθενής). Ἱατρὸς Ξενάκης καὶ χειρουργὸς ὁ Μπολιζίνι. Θά τὸν θάψουν οἱ ἀνεψιοὶ του μὲ ὄλους τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ».

α) Λίαν ἐκτενὴς ἡ εἰρημένη διαθήκη τοῦ Πάνου Ἱερομνήμονος. Δὲν εἶναι ὁμοῦ καὶ ἡ μοναδικὴ ἐκ τῶν παλαιῶν διαθηκῶν, καθόσον τὸ «ρεκόρ» τὸ καταρρίπτει ἡ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν εὐεργέτου Ἰωάννου Ντέκκα ἥτις καταλαμβάνει τριάκοντα καὶ δύο σελίδας τυπογραφικὰς εἰς ἕνα καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐξετυπώθη τότε (δρα Μαρκ. βιβλ. 1951, 2 Miscellanea).

1702 Δεκεμβρίου 1.—Ὁ Μιχαὴλ Ἰωάννου ὡς πληρεξούσιος τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ξάνθου Δουκ. 80 τὰ ὅποια ὁ ἀδελφὸς του Ἀλέξανδρος ἐμέτρησεν εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην.

1734 Ἰουνίου 28. Ὁ Λάμπρος Σάρος Δουκ. 80 ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἑλένης τοῦ Ἀλεξίου Ἰωάννου.—1735 Ἰουνίου 9, ὁ Μιχ. Καραγιάννης ὡς πληρεξούσιος Ξάνθης Ἀλεξίου Σπανοῦ Δουκ. 80.—1737 Ἰουλίου 23.—ὁ Γεώργιος Καραγιάννης διὰ τοῦ Στεφάνου Στράτη εἰσέπραξε Δουκ. 80 διὰ τὴν Χαΐδων θυγατέρα Στάθη ὑπανδρευθεῖσαν τὸν Παναγιώτη Πολυχρόνη.—1739 Μαΐου 21 ὁ Λέων Καραγιάννης ἔλαβε Δουκ. 80 ὡς πληρεξούσιος Σμαράγδας κόρης Ἀλεξίου Σπανοῦ ὑπανδρευθείσης τὸν Ἰωάννην Ἀθανασίου ἐπὶ τῇ βάσει πιστοπ. Μητροπόλεως ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1738. — 1739 Αὐγούστου 8. ὁ Πέτρος Μπαλαούρας κατ' ἐντολὴν Λέοντος Καραγιάννη ἔλαβε Δουκ. 160 διὰ τὰς νεάνιδας Ἑλένην Σπανοῦ καὶ Χαΐδων Μηλιώτη. 1740/41 Ἰανουαρίου 10.—ὁ Μιχ. Καραγιάννης διὰ τοῦ Στεφάνου Στράτη ἔλαβε Δ. 80 διὰ τὴν Ἀγγελικὴν Ἰωάννου Ἀλεξίου ὑπανδρευθεῖσαν τὸν Πορφύριον Πᾶνον.—Ἐπίσης ὁ Σκαρλάτος Δημητρίου διὰ τὴν ἐξ Ἰωαννίνων Μαρίαν Ἰωάννου Σίδερα ὑπανδρευθεῖσαν τὸν Παναγιώτην Ἀστρινόν, καὶ ὁ Λέων Καραγιάννης διὰ τοῦ Πέτρου Μπαλαούρα ἕτερα 80 Δουκ. διὰ τὴν Λάμπρων τοῦ ποτε Λιόνδο Παπᾶ ὑπανδρ. τὸν Δῆμον Στάνον.— Ὁ Πολυζῶης Χαραμῆς Δουκ. 80 διὰ τὴν Μαργαρίταν τοῦ Διαμάντη Δημάρου ὑπανδρ. τὸν Φῶτον Μουλαίμην.—ὁ Δημήτριος Θεοδοσίου Δουκ. 80 διὰ τὴν Ζώνιον τοῦ Πασχάλη Στράτη ὑπανδρ. τὸν Γεώργιον Πᾶνον.

Ἄλλαι δῶρεαὶ Πᾶνου Ἱερομνήμονος.

Καὶ πρὶν ἢ συντάξῃ τὴν μνημειώδη διαθήκην του, ὁ ἀείμνηστος εὐεργέτης Πᾶνος Ἱερομνήμων εἶχε δωρήσει 2000 δουκάτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα τῷ 1672 καὶ ἕτερα 3000 διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Μοναστηρίου ὑπὲρ τῶν Ἑλληνίδων Μοναχῶν, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἀπὸ τὰ κάτωθι δημοσιευόμενα ἔγγραφα τὰ ὅποια ὁ ἴδιος *ἰδιοχείρως* κατέγραψεν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτητος. Ὁ ἀναγιγνώσκων ταύτας τὰς δύο αἰτήσεις πρὸς τὸ Σεβασμίον Καπίτολον ὡς καὶ τὴν μακροσκελῆ ἰδιόγραφον Διαθήκην, ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα — λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψει τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγράφησαν καὶ εἰς ποίαν κατά-

1,2) τοῦ διδασκάλου.

στασιν ηὐρίσκειτο τότε ἡ παιδεία—ὅτι ὁ ἀοίδιμος εὐεργέτης Πᾶνος Ἱερομνήμων, χρηματίσας καὶ διερμηνεὺς τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἦτο ἐκ τῶν πλέον ἐγγραμμάτων καὶ λογίων¹ τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Καὶ τὸν ἀδικεῖ προφανῶς ὁ Ἅγιος Ἀθηναγόρας (Ἑπ. Χρ. 1929 σελ. 69) θεωρῶν αὐτὸν «ὀπωσοῦν ἐγγράμματον».

Α΄.

Εὐσεβέστατον^α καὶ Σεβασμιώτατον Καπίτουλον^β τῆς χριστιανικωτάτης Ἀδελφότητος τῆς σκόλλας^γ τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

Εἶχα τάξει εἰς τὸ σεβάσμιον Καπίτουλον Δουκάτα δύο χιλιδ. κορέντι^δ νὰ ἐξοδευθοῦσιν διὰ νὰ ζωγραφισθῇ μέρος τῆς ἐκκλησ. τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου μὲ μωσαϊκὰ καὶ μοῦ ἔδωσε τόπον τὸ αὐτὸ Καπίτολον νὰ κτίσω τὴν ἄρκα^ε μου μὲ ἐδικὴν μου ἐξωδεῖαν καθὼς φανερώνει τὸ γράμμα μου καὶ ἡ πάρτη 7 Ἰουνίου 1672 γεγραμμένα εἰς τὸ ἕκτον Καπιτολάριον τῆς σκόλλας Χ. 41 καὶ διὰ μὴν εὐρέθησαν εἰς τόσον καιροῦ διάστημα ἐπιτήδειοι τεχνῖται ἔμεινεν ἀτελὲς ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἔργον. Ὅμως τώρα διὰ νὰ εἶναι καταχλασμένον καὶ γγρεμισμένον ἀπὸ πολὺν καιρὸν τὸ μοναστηρι τῶν δσιωτάτων Καλογράδων μας καὶ αὐταῖς εὐρίσκονται στενοχωρημέναις εἰς στενὴν κατοικίαν, φανερόν εἶναι εἰς ὄλους ὅτι ἡ ἀνακαίνησις τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου νὰ εἶναι ἀναγκαιότερη ἀπὸ τὴν ἄνωθεν ζωγραφίαν, διὰ τοῦτο προστρέχω καὶ παρακαλῶ τὴν σεβασμίαν ἀδελφότητα μὲ νέαν β πάρτην^ς νὰ μεταβάλλῃ καὶ νὰ μετατρέψῃ τὰ ἄνωθεν Δουκάτα δύο χιλδ., ἀντὶς διὰ τὴν εἰρημένην ζωγραφίαν νὰ ἔχουσι νὰ ἐξοδευθοῦσι εἰς τὴν ἀνάκτισιν καὶ ἀνακαίνησιν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Προσθέτωντας εἰς αὐξήσιν του τὸ σπῆτι ὁποῦ ἐσυνηθήζασιν νὰ κατοικοῦσιν οἱ πρώην μας ἀρχιερεῖς καὶ διὰ τοῦτο ὅποιαν φορὰν διωρθωθῇ

1) Ὅρα καὶ ἐπιστολὴν ἀρ. 25 ἐν τῷ Β΄. Κεφαλαίω.

2) Συνέλευσις, σύνοδος.

3) Ἀδελφότητος.

4) τρεχοῦμενα, ἀξίας λιρῶν 6,4 κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ effettivi πού ἤξιζον 8.

5) τάφος.

6) ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως ὀνομάζεται «Parte».

α) εὐρίσκειται κατακεχωρημένη τόσον εἰς τὴν Mariogola ὅσον καὶ εἰς τὸ Capitolare.

β) ἡ ἐν λόγῳ δωρεὰ ἐγένετο δεκτὴ τῇ 21 Νοεμβρίου 1691 μὲ 66 ναὶ καὶ 0 ὄχι ὄντος προέδρου τοῦ Ἰωάννου Χαλικιοπούλου (ὄρα Capitolare τῆς ἐποχῆς ἐκείνης).